

една тежка болестъ, а следъ време да заболѣе отъ друга. Това значи, да се спаси отъ едно зло и да налети на друго. Човѣкъ се нуждае отъ истинско спасение, да възстанови връзката си съ Първата Причина на нѣщата. Докато не възстанови тази връзка, той не може да бжде спасенъ. Вънъ отъ това, никакво спасение не сжществува. Така се разбира спасението днесъ, така го разбиралъ Христосъ, така го разбиратъ всички светии, праведни и добри хора на земята.

Христосъ казва: „Ако искашъ съвършенъ да бждешъ, иди, продай имането си, и дай го на сиромаси; дойди, та ме последвай“. Който не разбира спасението така, той самъ се заблуждава: той ще грѣши, ще пада и става, ще се обезвѣрява и т. н. Законътъ за спасението е постояннодействащъ законъ. Нѣкои мислятъ, че човѣкъ се спасява само веднѣжъ. Спасенъ единъ пътъ, повече не трѣбва да мисли за спасението. Човѣкъ трѣбва да се спасява всѣки моментъ. Значи, спасението е многократенъ, вѣченъ процесъ. Ние не вѣрваме въ еднократнитѣ процеси. Както яде, пие вода и диша постоянно, така човѣкъ трѣбва постоянно да се спасява. Между човѣшката душа и Бога сжществува постоянна връзка, наречена, „връзка на спасение“. Често хората се запитватъ: Спасенъ ли съмъ? — Днесъ може да си спасенъ, но утре ще те хване нѣкой за врата; днесъ може да си ситъ, но утре ще бждешъ гладенъ; днесъ имашъ добра мисль, но утре ще те нападне нѣкоя лоша мисль. За да не бждете днесъ въ едно положение, утре — въ друго, пазете връзката си съ Бога.

Христосъ дойде на земята да създаде здрава, постоянна връзка, отъ една страна между хората и ангелитѣ, отъ друга — между хората и Бога. На въпроса на младия човѣкъ, какво да прави, за да наследи вѣчния животъ, Христосъ каза: „Не убивай!“ Значи, убийството е въ състояние да скжса връзкитѣ на човѣка съ Бога, съ ангелитѣ, съ неговитѣ напреднали братя. По-нататкъ Христосъ продължи: „Не прелюбодействуй, не кради, не свидетелствуй на лъжа; почитай баща си и майка си и люби ближния си, както себе си“. Това сж законитѣ на Духа, които иматъ отношение къмъ сегашната епоха. Казва момъкътъ на Христа: „Всичко това упазихъ отъ младостта си; що ми още недостига?“